

Sygn. akt I C 2149/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko (...) (...) **W.**

o zapłatę 23.000 zł

I/ zasądza od strony pozwanej (...) **W.** na rzecz powoda **R. K.** kwotę **15.000 zł** (piętnaście tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.000 zł liczonymi od dnia 09 października 2013 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 10.000 zł od dnia 29 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II/ dalej idące powództwo oddala;

III/ zasądza od strony pozwanej (...) **W.** na rzecz powoda **R. K.** kwotę **1387,60 zł** tytułem zwrotu części kosztów procesu;

IV/ nakazuje uiścić powodowi **R. K.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę **482,53 zł** tytułem zwrotu kosztów tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;

V/ nakazuje uiścić stronie pozwanej (...) **W.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę **896,15 zł** tytułem zwrotu kosztów tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 2149/13

UZASADNIENIE

Powód- **R. K.** wniósł o zasądzenie od pozwanego- (...) na swoją rzecz kwoty 5000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 09.10.2013r. i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł.

W uzasadnieniu podał, iż w dniu 24.08.2012r. w **K.** nieustalony kierowca samochodu osobowego w wyniku nieprawidłowego wyprzedzania powoda, poruszającego się rowerem, zahaczył go lusterkiem bocznym w wyniku czego stracił on równowagę i przewrócił się na jezdnię. Pojazd nie zatrzymał się odjechał. Powód w następstwie tego zdarzenia doznał naruszenia integralności fizycznej i rozstroju zdrowia. Z uwagi na nieustaleni sprawcy zdarzenia, zgodnie z treścią art. 108 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczeniowy komunikacyjnych za likwidację powstałej szkody odpowiada strona pozwana- Ubezpieczeniowym Fundusz Gwarancyjny. Okoliczności zdarzenia jak i brak winy po stronie powoda w odniesieniu do powstania szkody jak i zwiększenia szkody nie budzi żadnej wątpliwości. Nie były kwestionowane przez stronę pozwaną w toku procesie likwidacji szkody. Spółka (...) w **L.** zgłosiła w imieniu powoda

roszczenie wobec pozwanego wnosząc o wypłatę zadośćuczynienia w kwocie 12 000 zł. W związku z pojawieniem się nowej dokumentacji medycznej, dnia 10.12.2012r. w/w pełnomocnik powoda zgłosił dodatkowe roszczenie w wysokości 100 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. W odpowiedzi pozwany decyzją z dnia 09.05.2013r. przyznał powodowi kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 100 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. W związku z pojawieniem się dodatkowej dokumentacji z leczenia powoda, dnia 28.05.2013r. jego pełnomocnik zgłosił dodatkowe roszczenia o kwotę 344 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Pozwany pismem z dnia 02.07.2013r. zaproponował ugode poprzez dopłatę kwoty 200 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 344 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. W związku z uznaniem proponowanej przez pozwanego kwoty za nieadekwatną do rozmiaru powstałej szkody powód odmówił zawarcia ugody. W odpowiedzi strona pozwana wypłaciła kwotę 344 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz odmówiła wypłaty dalszego zadośćuczynienia. Wypłacone zadośćuczynienie nie rekompensuje całości doznanej krzywdy przez powoda. W następstwie wypadku bowiem doznał on stłuczenia barku, stłuczenia prawego nadgarstka, skręcenie prawej stopy, skręcenie kręgosłupa szyjnego, stłuczenie głowy oraz otarć naskórka. W dniu 24.08.2012r. został przetransportowany do Szpitala w K., gdzie wykonano badanie RTG oraz fizykalne, które wykazało w/w urazy. Wdrożono odpowiednie leczenie farmakologiczne, zalecono oszczędny tryb życia, leżenie przez 3 dni oraz kontrolę w poradni ortopedycznej. Ortopeda zalecił noszenie temblaka usztywniającego barki, nadgarstek oraz skierował powoda na rehabilitację, która odbył w okresie od 18.02.2013r. do 01.03.2013r. oraz od 06.03.2013r. do 19.03.2013r. U powoda stwierdzono zespół bólowy barku prawego i zespół bólowy szyjny. Powód do dnia dzisiejszego odczuwa dolegliwości bólowe w kończynach, co ogranicza jego ruchomość i utrudnia codzienne funkcjonowanie. Datę początkową odsetek powód ustalił na dzień 09.10.2013r., gdyż w dniu 08.10.2013r. strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty zadośćuczynienia i zakończyła proces likwidacji szkody. Natomiast żądanie przyznania kosztów pełnomocnika ponad kwotę minimalną uzasadnione jest nakładem pracy i wkładem jego w wyjaśnieniu sprawy.

Strona pozwana- (...)G.z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz koszty procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana podała, iż nie kwestionuje, że w dniu 24.08.2012r. doszło do wypadku w miejscowości K., w wyniku którego powód jadący rowerem został potrącony przez samochód kierowany przez nieznanego sprawcę. Sprawca zbiegł miejsca zdarzenia. W wyniku prowadzonych przez Policję czynności procesowych oraz pozaprocessowych nie ustalono marki i numeru rejestracyjnego pojazdu oraz sprawcy wypadku. Z uwagi na brak ustalenia sprawcy powód zgłosił szkodę do (...) Zakładu (...), który przeprowadził postępowanie likwidacyjne oraz przesłał dokumentację szkodową do Pozwanego. Powód po wypadku trafił do Szpitala. Nie utracił on przytomności, nie wymagał leczenia chirurgicznego. Wynika z tego, iż w dniu 24.08.2012r. powód doznał jedynie lekkich obrażeń w postaci ogólnego potłuczenia oraz otarć, w związku z czym powód został wypisany ze szpitala po 3 godzinach od przyjęcia. W toku postępowania likwidacyjnego, w dniu 03.12.2012r. dr B. M., będący specjalistą z zakresu chirurgii, sporządził opinię dotyczącą stanu zdrowia powoda, w której stwierdził:

- kończyna górna prawa w zakresie stłuczenia barku prawego - pełne wyzdrowienie, przy czym w związku z jej urazem nie pojawiły się powikłania miejscowe lub odległe, nie stosowano uciążliwych dla powoda procedur medycznych w toku leczenia, nie występują u powoda przewlekłe dolegliwości bólowe w związku z uszkodzeniem, nie stwierdzono uszczerbku na zdrowiu,

- kończyna górna prawa w zakresie stłuczenia okolicy nadgarstka prawego - pełne wyzdrowienie, przy czym w związku z jej urazem nie pojawiły się powikłania miejscowe lub odległe, nie stosowano uciążliwych dla powoda procedur medycznych w toku leczenia, nie występują u powoda przewlekłe dolegliwości bólowe w związku z uszkodzeniem, nie stwierdzono uszczerbku na zdrowiu,

- szyja w zakresie skręcenia kręgosłupa szyjnego - pełne wyzdrowienie, przy czym w związku z jej urazem nie pojawiły się powikłania miejscowe lub odległe, nie stosowano uciążliwych dla powoda procedur medycznych w toku leczenia, nie występują u powoda przewlekłe dolegliwości bólowe w związku z uszkodzeniem, stwierdzono uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1%,

- głowa w zakresie głowy - pełne wyzdrowienie, przy czym w związku z jej urazem nie pojawiły się powikłania miejscowe lub odległe, nie stosowano uciążliwych dla powoda procedur medycznych w toku leczenia, nie występują u powoda przewlekłe dolegliwości bólowe w związku z uszkodzeniem, nie stwierdzono uszczerbku na zdrowiu,

- kończyna dolnej prawa w zakresie skręcenia stopy prawej - pełne wyzdrowienie, przy czym w związku z jej urazem nie pojawiły się powikłania miejscowe lub odległe, nie stosowano uciążliwych dla powoda procedur medycznych w toku leczenia, nie występują u powoda przewlekłe dolegliwości bólowe w związku z uszkodzeniem, stwierdzono uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1%,

- powyższe następstwa nie wypełniają na funkcjonowanie organizmu w zakresie funkcjonowania w życiu codziennym oraz samoobsługi.

Mając powyższe na uwadze, iż u powoda stwierdzono 2% uszczerbek na zdrowiu, pozwany wypłacił mu kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia. W ocenie pozwanego przyznana kwota stanowi odpowiednią sumę w rozumieniu art. 445 § 1 k.c., w związku z czym niniejsze powództwo jest bezzasadne. Z ostrożności procesowej zakwestionował również datę początkową naliczania odsetek, wskazując, iż powinna to być data wyrokowania oraz zaoponował przeciwko zasądzeniu kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

W piśmie procesowym z dnia 15.12.2014r. (k. 114-116) powód rozszerzył powództwo i wniósł ostatecznie o zasądzenie na jego rzecz kwoty 23 000 zł z ustawowymi odsetkami licznymi od kwoty 5000 zł od dnia 09.10.2013r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 18 000 zł od dnia wniesienia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty. Na uzasadnienie swojego stanowiska powód powołał treść opinii biegłych sądowych sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania, a w szczególności ustalony trwały i długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powód- R. K. w dniu 24.08.2012r. jadąc rowerem w miejscowości K. został potrącony przez samochód. Poczul uderzenie w lewe biodro. Upadł prawą stroną ciała na jezdnię, uderzając głową, prawym nadgarstkiem, barkiem oraz stopą o chodnik. Rower upadł na niego. Nie stracił przytomności. Miał kask na głowie. Kierujący pojazdem nie zatrzymał się i odjechał z miejsca zdarzenia. Powód nie zdołał zapamiętać numerów rejestracyjnych samochodu. Sam podniósł się i zadzwonił po pogotowie ratunkowe. Był trzeźwy.

Podjęte czynności przez Policję nie doprowadziły do ustalenia numerów rejestracyjnych pojazdu sprawcy oraz osoby samego sprawcy.

Dowód- zeznania powoda- k. 152-153,

- notatka urzędowa z dnia 24.08.2012r.- akta szkody strony pozwanej,
- wniosek o odstąpienie od kierowania wniosku do Sądu Rejonowego - akta szkody strony pozwanej,
- zawiadomienie (...)K.- akta szkody strony pozwanej.

Z miejsca zdarzenia powód został zabrany przez zespół Pogotowia (...). Pierwszej pomocy udzielono mu w Regionalnym Szpitalu w K., na Izbie Przyjęć, gdzie przebywał 3 godziny. Po wykonaniu diagnostyki obrazowej oraz badaniu fizykalnym, w tym konsultacji chirurgicznej, u powoda rozpoznano: powierzchowny uraz głowy, stłuczenie barku, nadgarstka prawego, skręcenie stopy prawej, niewielkie skręcenie kręgosłupa szyjnego, stłuczenie głowy oraz otarcie naskórka. Powód został wypisany tego samego dnia z zaleceniem odpoczynku, noszenia kołnierza ortopedycznego, przyjmowania leków przeciwbólowych, okładów na stopę oraz konsultacji chirurgicznej.

Powód odczuwał bardzo silny ból stopy, nie mógł chodzić. Z uwagi na stan zdrowia zdecydował, iż skróci swój pobyt nad morzem i wróci do miejsca zamieszania- B..

Dowód- karta informacyjna nr (...) - k. 19,

- karta informacyjna - akta szkody strony pozwanej
- historia choroby Izba Przyjęć- akta szkody strony pozwanej
- historia choroby- k. 20 oraz akta szkody strony pozwanej,
- zeznania powoda – k. 152-153.

Po powrocie do miejsca zamieszkania- B.powód podjął w dniu 13.09.2012r. leczenie u specjalisty chirurga, który przepisał rehabilitację. Powód skorzystał z leczenia wspomagającego w(...)Z.. Rehabilitacja trwała 10 dni i obejmowała naświetlenia, laser, kiroterapia oraz ćwiczenia ruchowe. Nie przyniosła jednak efektu. Powtórzył serię zabiegów rehabilitacyjnych. Nie przyniosło to jednak poprawy. Zgodnie z zaleceniami powód kontynuował ćwiczenia we własnym zakresie.

Dolegliwości bólowe stawu barkowego nie ustąpiły, więc powód podjął leczenie u specjalisty ortopedy. Lekarz ten zalecił mu noszenie plastrów leczniczych. Powód nosi je przez dwa tygodnie z tygodniową przerwą pomiędzy kolejnymi. Plastry są skuteczne, bo zmniejszają ból.

Powód uskarżał się również na problemy z utrzymaniem równowagi, wypadanie przedmiotów z prawej ręki, drętwienie prawej ręki oraz stawu i związku z tym podjął leczenie neurologiczne w dniu 10.10.2012r.

Aktualnie powód odczuwa dolegliwości bólowe ze strony stawu barkowego prawego i stawu skokowego prawego oraz ograniczona ruchomość nadgarstka. Prawa stopa jest słabsza, szybciej ulega urazom. Z związku z tym stosuje leki i plastry przeciwbólowe.

Przez około pół roku po wypadku powód korzystał z doraźnej pomocy żony w czynnościach życia codziennego, np. przy ubieraniu. Długo chodzenie po schodach sprawiało mu ból. Jako osoba praworęczna szczególnie odczuwa dolegliwości związane z urazem prawego barku i nadgarstka. Lewa dłoń przejęła częściowo role prawej, aby ją odciążać. Aktualnie ma problemu z ubieraniem się, bo nie może wykręcić ręki do tyłu. Pomaga żonie w prowadzeniu działalności gospodarczej, powinien nosić ciężkie przedmioty, a ma z tym problem. Zmniejszyła się jego aktywność fizyczna. Odczuwa lęk przed jazdą rowerem. Przed wypadkiem nie uskarżał się na swój stan zdrowia.

Dowód- zeznania powoda 152-153,

- skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne- akta szkody strony pozwanej,
- historia choroby- akta szkody strony pozwanej,
- badanie USG z dnia 25.03.2013r.- akta szkody strony pozwanej.

W następstwie wypadku z dnia 24.08.2012r. u powoda rozpoznano stan:

- po urazie prawego stawu barkowego z zespołem bólowym,
- po przebyłym urazie stawu skokowego prawego,
- po przebyłym urazie odcinka szyjnego kręgosłupa.

W związku z w/w rozpoznaniem u powoda stwierdzono długotrwały uszczerbek na zdrowiu w łącznej wysokości 1% (poz. 94a w zw. z § 8 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r.).

Obrażenia, których doznał powód na skutek zdarzenia skutkują do chwili obecnej bólami i ograniczeniem ruchomości prawego stawu barkowego, parastezjami prawego przedramienia, niestabilnością w stawie skokowym prawym, napadowymi zachwianiami równowagi oraz bólami głowy. Uraz stawu skokowego prawego oraz stawu barkowego

pod kątem neurologicznym nie spowodowały uszczerbku na zdrowiu powoda. Pierwotna struktura anatomiczna dotkniętych urazem tych narządów nie została trwale naruszona na skutek zdarzenia z dnia 24.08.2012r. Odnosnie przebytego urazu odcinka szyjnego, uraz ten spowodował 1% długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda. W badaniu bowiem wystąpiło nieznaczne nasilenie zespołu bólowego.

Powód nie powrócił do pełnej sprawności fizycznej przed zdarzenia. Rokowania na przyszłość co do jego stanu zdrowia są niepewne. Niewykluczone jest, iż na skutek utrzymujących się dolegliwości bólowych powód zmuszony będzie w przyszłości korzystać z rehabilitacji lub innych ćwiczeń usprawniających.

Dowód- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii- A. D.- k. 33-36.

W związku z wypadkiem u powoda – z ortopedycznej strony- stwierdzono:

- stan po stłuczeniu i skręceniu barku prawego z częściowym uszkodzeniem ścięgna mięśnia nadgrzbietowego-pourazowy zespół bólowy barku z ograniczeniem sprawności barku i kończyny górnej prawej, skutkujący 7% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda (poz. 104 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r.),
- stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego bez pozostałych istotnych następstw niepowodujący uszczerbku na zdrowiu powoda,
- stan po stłuczeniu nadgarstka prawego z pozostałymi niewielkimi ograniczeniami ruchomości nadgarstka, skutkujący 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda (poz. 130 w zw. z § 8 pk. 3 w/w rozporządzenia),
- stan po urazie skrętnym stawu skokowego prawego z niewielkim uszkodzeniem aparatu więzadłowo- torebkowego z pozostałą niewielką niestabilnością boczną stawu, skutkujący 4 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda (poz. 162a w/ w),
- stan po urazie głowy bez następstw chirurgicznych, niepowodujący uszczerbku na zdrowiu powoda.

Łącznie, w związku z wypadkiem z dnia 24.08.2012r., powód doznał 11% trwałego uszczerbku na zdrowiu oraz 2% długotrwałego uszczerbku.

Zakres doznanych w wypadku obrażeń nie spowodował tzw. istotnego naruszenia stanu zdrowia powoda, następstwa tego wypadku mają niewielki wpływ na dalsze funkcjonowanie organizmu powoda. Całość skutków wypadku w niewielkim stopniu rzutuje na aktywność życiową oraz ogólną sprawność organizmu powoda. Jednak nie należy rokować całkowitego powrotu do zdrowia powoda. Pierwotna struktura anatomiczna dotkniętych urazami narządów została trwale naruszona wskutek urazu barku prawego (częściowe uszkodzenie ścięgna nadgrzbietowego) i wskutek urazu stawu skokowego (częściowe uszkodzenie aparatu więzadłowo-torebkowego). Pozostałe urazy nie spowodowały uszkodzenie struktur anatomicznych. W rokowaniach na przyszłość nie można jednoznacznie określić jak długo będą się utrzymywać dolegliwości bólowe. Można natomiast stwierdzić, że niewielkie następstwa funkcjonalne w zakresie stawu barkowego oraz stawu skokowego będą trwałe.

Stwierdzona u powoda otyłość ma wpływ na leczenie urazów powstałych w wyniku wypadku i rekonwalescencji powoda, w tym na powrót powoda do pełnej sprawności.

Dowód- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii A. S.- k. 78-80.

Powód przez kilka tygodni po wypadku wymagał doraźnej pomocy ze strony osób trzecich w wymiarze 2-3 godziny dziennie. Miał problemy z przemieszczaniem się, dźwiganiem, jazdą samochodem. Ponadto w okresie bezpośrednim od zdarzenia oraz w okresie rekonwalescencji powód miał trudności z niektórymi czynnościami życia codziennego, jak unoszenie kończyny ku górze. Aktualnie nie wymaga opieki, jedynie sporadycznie przy czynnościach wymagających obciążenia prawego stawu barkowego i skokowego, np. przy dźwiganiu.

Dowód- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii- A. D.- k. 33-36,

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii A. S.- k. 78-80,

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii A. S.- k. 102.

Powód prowadził działalność gospodarczą, której przedmiotem było sprzedaż detaliczna, w okresie od 01.07.2010r. do dnia 27.02.2012r.

Dowód- wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacja o Działalności Gospodarczej- k. 134.

U powoda stwierdzono prawostronny niedosłuch mieszany, nie pozostający z związku przyczynowo- skutkowym z przebyłym wypadkiem w dniu 24.08.2012r. Tym samym skutek przedmiotowego wypadku komunikacyjnego powód nie doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z przyczyn laryngologicznych.

Dowód- opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu laryngologii M. Ł.- k. 178-181.

Powód zgłosił szkodę na osobie stronie pozwanej za pośrednictwem (...) S.A. z/s w W. w dniu 27.11.2012r. żądając kwoty 12 000 zł tytułem zadośćuczynienia. (...) S.A. przekazało akta szkody stronie pozwanej w dniu 12.12.2012r. W toku postępowania likwidacyjnego została wydana opinia lekarza specjalisty chirurga, w której stwierdzono 2% uszczerbek na zdrowiu, co było podstawą wypłaty na rzecz powoda kwoty 3 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

W świetle zgłaszania nowych roszczeń przez stronę powodową pozwany zaproponował zawarcie ugody poprzez wypłatę dalszej kwoty 2000 zł tytułem zadośćuczynienia. Powód nie zgodził się na takie warunki. W konsekwencji pozwany decyzją z dnia 8.10.2013r. zakończył postępowanie likwidacyjne i odmówił wypłaty dalszych kwot.

Dowód- akta szkody strony pozwanej.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, że ostatecznie znaczna część okoliczności faktycznych sprawy pozostawała między stronami bezsporna, w tym kwestia odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela za skutki przedmiotowego wypadku oraz zakres obrażeń doznanych przez powoda w jego wyniku. Istota sporu sprowadziła się natomiast przede wszystkim do dokonania oceny stopnia krzywdy doznanej przez powoda jako następstwo wspomnianego wypadku drogowego.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił w głównej mierze o zgromadzoną w sprawie i jednocześnie niekwestionowaną dokumentację oraz o treść opinii biegłych, które zasługiwały na uwzględnienie w całej rozciągłości. Poza tym Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności zeznań powoda, skoro znaczna część podawanych przez niego okoliczności znalazła odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Od razu zauważyć należy, że wprawdzie strony niniejszego sporu składały zastrzeżenia do niektórych wydanych w sprawie opinii biegłych, jednak ostatecznie, po udzieleniu przez nich pisemnych odpowiedzi na zadane pytania, żadna ze stron nie składała dalszych zarzutów do opinii wraz z wnioskami dowodowymi (np. o wydanie kolejnej opinii uzupełniającej lub o powołanie innego biegłego tej samej specjalności). W konsekwencji uznać należało, że wszystkie wydane w sprawie opinie cechowały się jasnością i rzetelnością, a nadto były zrozumiane zarówno dla Sądu, jak i dla stron procesu, a więc mogły one stanowić podstawę do czynienia wiążących ustaleń w sprawie.

Na rozprawie w dniu 18 czerwca 2015r. powód zeznał, iż w związku z wypadkiem z dnia 24.08.2012r. doznał również uszczerbku słuchu. Nie miał bowiem żadnych problemów ze słuchem, a od czasu wypadku wyraźnie zauważył pogłębiający się niedosłuch na prawo ucho. W jego ocenie ma to związek z przebyłym urazem, gdyż upadł na

prawą stronę, uderzenie było bardzo silne i pierwszych dniach po wypadku odczuwał w tym uchu szumy. W tych okolicznościach Sąd powinien był również ocenić stan zdrowia powoda pod tym kątem. Jednakże prawidłowe wykonanie tego nie było jednak możliwe bez skorzystania z wiadomości specjalnych biegłego (art. 278 §1 k.p.c.). Wymagało bowiem analizy dokumentacji medycznej oraz badanie powoda. Był to zatem dowód niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy, stąd niezawarcie takiego wniosku w pozwie, mimo jego sprekludowania dla strony z mocy 207 § 6 kpc nie stało na przeszkodzie przeprowadzeniu tego dowodu z urzędu w ramach kompetencji przyznanej Sądowi na podstawie art. 232k.p.c. Adresatem reguł prekluzji dowodowej są strony, nie jest nim zaś sąd rozpoznający sprawę. Wskazać też należy, że żadna ze stron nie sprzeciwiła się przeprowadzeniu tego dowodu poprzez sformułowanie zarzutu w trybie art. 162 k.p.c.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że powód R. K. doznał obrażeń ciała na skutek wypadku, który miał miejsce w dniu 24 sierpnia 2012 roku. Bezsowna jest także okoliczność, że nie ustalono sprawcy tego zdarzenia pomimo podjętych działań przez organy ścigania.

W związku z czym zaszły podstawy do przypisania odpowiedzialności pozwanego za następstwa tego zdarzenia stosownie do treści art. 98 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 19 ust 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)(...)(tj. Dz. U. z 2013r. poz. 392 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem odpowiedzialność Funduszu zachodzi w przypadku roszczeń odszkodowawczych, gdy szkoda na osobie została wyrządzona w okolicznościach uzasadniających odpowiedzialność cywilną posiadacza pojazdu mechanicznego lub kierującego pojazdem mechanicznym, a nie ustalono ich tożsamości.

Pozwany jeszcze przed wszczęciem procesu uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i zaspokoił częściowo roszczenia powoda. Dokonane w procesie i postępowaniu przygotowawczym ustalenia nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że sprawca szkody nie został ustalony, a więc zdarzenie objęte jest ochroną powierzoną z mocy ustawy (...)

W toku niniejszego postępowania powód dochodzi uzupełniającego zadośćuczynienia. Ustosunkowując się do powyższego pozwany kwestionował wysokość zgłoszonego żądania zadośćuczynienia podnosząc, że wypłacona powodowi w toku postępowania likwidacyjnego kwota 3 000 zł jako zadośćuczynienie jest adekwatna do stopnia doznanego przez poszkodowanego poczucia krzywdy.

W myśl art. 445 § 1 k.c. w wypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, przy czym suma pieniężna stanowić ma ekwiwalent szkody niemajątkowej. Ekwiwalent ten z założenia ma charakter ocenny, w jego ramach bowiem wynagrodzeniu podlegają cierpienia, zarówno fizyczne, jak i psychiczne, trwałe i przemijające. Zgodnie z utrwalonym już stanowiskiem Sądu Najwyższego, przy ocenie wysokości zadośćuczynienia należy uwzględnić przede wszystkim nasilenie cierpienia, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym poszkodowanego (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 10 czerwca 1999 r., UKN 681/98, OSNAP 2000/16/626 oraz w wyroku z dnia 24 października 1968r., I CR 383/68, LEX nr 6407).

W związku z powyższym dla określenia rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda na skutek przedmiotowego wypadku komunikacyjnego koniecznym stało się, w pierwszej kolejności, ustalenie skali doznanych przez niego obrażeń ciała i ich następstw. Celem uzyskania wiadomości specjalnych na temat wyżej wskazanych okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarzy różnych specjalności, a mianowicie z zakresu neurologii, ortopedii oraz laryngologii.

W świetle wyżej wskazanych opinii biegłych nie można mieć wątpliwości co do tego, że w wyniku wyżej wskazanego wypadku powód doznał szeregu obrażeń ciała.

Najistotniejsze okazały się obrażenia narządów ruchu w postaci stłuczenia i skręcenia barku prawego z częściowym uszkodzeniem ścięgna mięśnia nadgrzbietowego oraz skręcenia stawu skokowego. Ponadto powód doznał jeszcze skręcenia kręgosłupa szyjnego, urazu głowy i stłuczenia nadgarstka prawego. W trakcie wypadku został cały poobijany,

miał liczne otarcia naskórka. Bezpośrednio po wypadku dolegliwości bólowe były znaczne, ich nasilenie zmniejszało się wraz z upływem czasu, jednak mogły się utrzymywać nawet przez kilka miesięcy. Powód wymagał doraźnej pomocy osób trzecich w zwykłych czynnościach życia codziennego.

Biegła z zakresu neurologii ustaliła 1 % długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z przebyłym urazem odcinak szyjnego kręgosłupa. Nie była w stanie określić, czy powód w związku z wypadkiem doznał większego uszczerbku na zdrowiu z zakresu jej dyscypliny medycznej z powodu braku diagnostyki. Jednak biegła stwierdziła, iż skoro powód na dzień 04.04.2014r. nie powrócił do pełnej sprawności fizycznej sprzed wypadku, to rokowania na przyszłość są niepewne. Niewykluczone jest, iż na skutek utrzymujących się dolegliwości bólowych powód zmuszony będzie w przyszłości korzystać z rehabilitacji i innych ćwiczeń usprawniających. Biegły ortopeda potwierdził, iż nie należy rokować całkowitego powrotu do zdrowia powoda.

Uraz barku prawego nie spowodował uszkodzeń kostnych. Spowodował natomiast uszkodzenie struktur anatomicznych układu ścięgniętego barku, skutkującego obecnością, nieznaczną dysfunkcją czynnościową barku oraz przelękłym zespołem bólowym. Uraz ten spowodował 7% trwały uszczerbek na zdrowiu powoda. Dolegliwości bólowe ze strony prawego barku są znaczne. Powód w celu ich uśmierzania stosuje plastry lecznicze. Zmuszony jest je nosić przez okres 2 tygodni z tygodniową przerwą pomiędzy kolejnymi. Uraz barku połączony z nadgarstkiem przy praworęczności powoda pogłębią jego dyskomfort. Konsekwencją urazu prawego nadgarstka jest bowiem niewielkie ograniczenie zakresu zgięcia grzbietowego, co też wpływa na sprawność ręki. Uraz nadgarstka skutkuje 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Powód zmuszony został do wykonywania wielki czynności życiowych lewą ręką, co jest dla niego nienaturalne i trudne.

Powód doznał również skręcenia stawu skokowego prawego z niewielkim uszkodzeniem aparatu więzadłowo-torebkowego, skutkujące 4% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Obecnie, w związku z tym urazem, u powoda występuje niewielka niestabilność boczna stawu, będąca konsekwencją uszkodzenia aparatu więzadłowo-torebkowego. Powód uskarża się na niestabilność nogi, podatność na urazy.

Orzekając o zadośćuczynieniu Sąd miał również na względzie okoliczność, że w skutek przedmiotowego wypadku nie był poważny. Powód nie był hospitalizowany, nie przechodził zabiegów operacyjnych. Wymagał jednak konsultacji specjalistów oraz rehabilitacji. Odczuwa do dnia dzisiejszego konsekwencje tego zdarzenia, a rokowania nie są pomyślne.

Wedle ustaleń biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii w skutek przedmiotowego wypadku powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 11% oraz długotrwałego w wysokości 2%. Natomiast biegła z zakresu neurologii stwierdziła 1% długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Biegła z zakresu laryngologii nie stwierdziła, aby przedmiotowy wypadek wpłynął na stan zdrowia powoda.

W tym miejscu wspomnieć należy, że zaistniały wypadek komunikacyjny wpłynął na życie powoda. Nie może on bowiem już aktywnie uprawiać sportu. Nadal ma problemy z pewnymi czynnościami życia codziennego, zwłaszcza związane z dźwiganiem oraz wykręceniem prawej ręki do tyłu (np. ubieranie). Przystosował się do faktu, iż prawa część jego ciała jest mniej sprawna. Więcej angażuje lewą rękę, co nie jest łatwe, gdyż jest praworęczny.

Biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób życia powoda i jego wiek, a także rozmiar doznanych cierpień psychicznych i fizycznych, w tym długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia, Sąd uznał, że najbardziej adekwatną do nich kwotą tytułem zadośćuczynienia jest kwota 18.000 zł. Kwota ta odpowiada doznanej przez powoda krzywdzie.

Należy mieć bowiem na uwadze, iż zakres doznanych obrażeń nie spowodował tzw. istotnego naruszenia stanu zdrowia powoda, następstwa tego wypadku mają niewielki wpływ na dalsze funkcjonowanie organizmu powoda.

Odnosząc się do zarzutu strony pozwanej, należy – za biegłym z zakresu ortopedii- stwierdzić, iż faktycznie otyłość powoda ma wpływ na leczenie urazów powstałych w wyniku wypadku i rekonwalescencji powoda, w tym na powrót do pełnej sprawności. Nie można jednak w żadnym wypadku przyjmować, że utrudnianie leczenia wynikające z otyłości ma wpływ na ocenę następstw pourazowych, określenia wartości procentu uszczerbku.

Uwzględniając wszystkie wyżej wskazane okoliczności, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda dodatkowego zadośćuczynienia w kwocie 15.000zł, przy ustalaniu której wziął pod uwagę kwotę 3 000 zł wypłaconą mu uprzednio w toku postępowania likwidacyjnego. Dalej idące powództwo oddalił (pkt I i II wyroku).

Powód dochodził również odsetek ustawowych od żadnej kwoty, tj. od kwoty 5000 zł od dnia 9.10.2013r. do dnia zapłaty, a od kwoty 18 000 zł od dnia wniesienia roszczenia powództwa do dnia zapłaty.

Orzekając o roszczeniu odsetkowym, Sąd uwzględnił okoliczność, że powód zgłosił szkodę pozwanemu już dnia 27 listopada 2012 r. Zgodnie zaś z art. 109. 1. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (...) (t. j. z 2013 r., poz. 392 ze zm. z póź. zm.), fundusz jest obowiązany zaspokoić roszczenie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 i 1a, w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania akt szkody od zakładu ubezpieczeń lub syndyka upadłości. W przypadku gdy wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności Funduszu albo wysokości świadczenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, było niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w terminie 14 dni od dnia wyjaśnienia tych okoliczności, z tym że bezsporna część świadczenia powinna być spełniona przez Fundusz w terminie określonym w ust. 1. Jak wynika z akt szkody strona pozwana otrzymała akta od (...) Zakładu (...) w dniu 12.12.2012r., a tym samym powinna była spełnić świadczenia do dnia 13.01.2013r. Jednak w toku postępowania likwidacyjnego powód dochodził zadośćuczynienia w kwocie 12 000 zł. Natomiast w toku niniejszego postępowania powód dochodził pozwem kwoty 5000 zł, która następnie rozszerzył do kwoty 23 000 zł pismem procesowym z dnia 15.12.2014r., nadanym do strony pozwanej w dniu 17.12.2014r.

Wobec powyższego na uwadze oraz art. 321 § 1 kpc, zgodnie z którym Sąd jest związany żądaniem, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5 000 zł od dnia 09 października 2013r. do dnia zapłaty, a od kwoty 10 000 zł od dnia 29 grudnia 2014r. do dnia zapłaty (punkt I wyroku). Pismo z rozszerzeniem powództw zostało bowiem wysłane do strony pozwanej w dniu 17 grudnia 2014r., a tym Sąd uznał, iż od dnia 29 grudnia 2014r. pozostawała ona w zwłoce.

Odnośnie rozliczenia kosztów procesu poniesionych przez strony należy na wstępie wskazać, że zgodnie z przepisami art. 98 § 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle opisanych powyżej zasad, do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć wynagrodzenie reprezentującego go radców prawnych w kwocie po 600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłatę od pozwu w łącznej kwocie 1150 zł i zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 700 zł. Strona pozwana poniosła koszty w postaci wynagrodzenie reprezentujących ich radców prawnych w kwocie po 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Wedle przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Tak też sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie, gdyż powód wygrał sprawę w 65 %, natomiast strona pozwana w 35 %. Oznacza to, iż powódce z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 1603,55 zł (2467 zł x 65 %), a stronie pozwanej kwoty 215,95 zł (617 zł x 35%). Po ich rozliczeniu, z tytułu kosztów procesu strona pozwana powinna zapłacić na rzecz powoda kwotę 1387,60 zł (1603,55 zł – 215,95 zł).

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie III sentencji.

W rozpoznawanej sprawie Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie poniósł tymczasowo wydatki w postaci wynagrodzenie biegłych sądowych w kwocie 1378,68 zł.

W związku z powyższym, stosownie do przepisów art. 113 ust. 1 w zw. art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych Sąd nakazał powodowi z tego tytułu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 896,15 zł (65% z kwoty 1378,68 zł), a stronie powodowej kwotę 482,53 zł (35 % z kwoty 1378,68zł) W związku z czym, w oparciu o wskazane przepisy, orzeczono jak w punkcie IV oraz V wyroku.